

BORSSZEM JANKÓ

A SZÉP SZÓKE DUNÁRÓL.

Muszka. No már most hát konferáljunk! . . .

Az új kormány.

— Eredeti tudósítás. —

Bécs, febr. közepén.

Az új kormány megalakult. Régi s mégis új. **Depretis** hogy új formája legyen, megnyiratkozott. Azt beszél-
lik, a fodrász műtete alatt mindegyre énekelte:

Hajam után, hajam előtt,
Tarifa nyílik az ablak előtt!

Rendkívüli fordulatra látszik utalni keleti politi-
kánkban **Auersperg** új öltözete, ki **Mencsikoff** helyett
Hamiltont visel. Csak az az egy körülmény zavarta meg
a törökbarátok örömét, hogy az új **Hamilton** egészen
olyan szabás és szövet, mint a régi **Mencsikoff**. Pedig a
herceg váltig erősítgeti, hogy nem a »hármás szövetség-
hez« himezett — akarom mondani czimezett kereskedés-
ben, hanem az »angolnához« czimüben vette, de a régi
szövet miatt az új szövetségnek kevesen adnak hitelt.

Lasser se akarja kötelezni a »N. F. Pressé«-t és
beállva beteg embernek, török rokonszenvet simulál.

Chlumetzky sokkal nagyobb sarkat visel cipő-
jén — ebben áll az egész újság. Mikor kérdezték mért
teszi, azt felelte: »Um das Absatzgebiet der oester-
reichischen Industrie zu erweitern« — Senki se nevetett
rá, mert új sarokra új vicz illenek. Régi vicz, régi pro-
gramm!

Unger még külsőleg sem affectál ujdonságot, mégis
megdöbbsentette **Kellersperget**, mikor a házba lépett.

— Auch Unger? kiálta fel.

»Unger leider!« sugta fülébe szomszédja.

PARLAMENTARIA.

SIMONYI Ernő, mint magyar Sanson: Monsieur
de Pest.

* * *

Sajtóhiba. **Simonyi** azt képzel magáról, hogy leg-
alább is **Baco**; pedig csak **bakó**.

* * *

Kérdezték **Andrássyt**, hogyan esett neki a pesti
hóhér műtete.

A gróf nevetett:

— Már hozzá törődtem, hiszen másodszor kötnek
fel in effigie s még sincs tőle semmi bajom.

* * *

Minap **Simonyi** Ernő »az két kék bakokhol« című
lebutban beszélgetésbe keveredett néhány hajcsárral; de
azok a képviselő urat oly gorombának találták, hogy
szőröstül kitették.

* * *

Új parlamenti közbeszólások.

— Kiadja: **Simonyi Ernő**. —

Gebedj meg!
Marha!
Törje ki excellentiádat a mindennapos hideg!
Ne sajnáljon excellentiádba belebujni az ördög!
Szamár!
Fordulj föl!
stb. stb.

* * *

Mudrony Soma beszéde.

Soma sommárum = 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

* * *

Rendező. Tisztelt közönség! **Ürményi Miksa** ur
hirtelen rekedtsége következtében a mára hirdetett
darab helyett adatik:

CSATÁR

vagy

a csongrádi bolondgömb.

— Burleszk komédia egy szónoklatban. —

(Zugás. Mindenki visszakéri az entrét.)

* * *

A nemzeti színház **Simonyi** tiszteletére egy régi
darabját eleveníti föl »Nevelő kerestetik« (**Simonyi** ur
számára.)

* * *

Stylus simoniensis.

Csatár beszéde alatt.

— Hová mégy?

— A buffetbe.

— Mért?

— Ott jobb a marhanyelv.

* * *

— **Vidlicskay** is feliratkozott!

— Hát ő még él?

— Mért ne élne?

— Hiszen már 61-ben mondták ki a **Bach-huszá-**
rokra, hogy meghaltak.

* * *

A **Bach-huszárok** azonban nem halnak meg. Még
Csanyágyi sem.

* * *

Rejtett szó.

Három tagból áll a szó,
Csanyágyi fején való,
Az elsejét vedd el tőle,
Csanyágyi bá lesz belőle.

(»Csak. Kör.«)

JULIUS CAESAR.

T—a K. (fölsimerű Sz—gyi D—öt.) *Et tu mi fili brute!?*...

VEZÉRCZIKK.

MIKOR a nyáron lelkesen kiáltók:
 »Fegyverre föl! — buták, csacsik valánk.
 Azt mondták: »örültség most harciba menni!
 A helyzet most nem kedvező reánk.
 S mi volt a helyzet? Az hogy Plevna állt még,
 S Ozmán még nem volt muszka rabbilincsen
 S a várak mellett ott állt még a Balkán,
 S volt győztes Törökország, — mely ma nincsen.

Ma ők akarnak háboruba menni,
 S mert hallgatunk, gyáváknak mondanak.
 Ugy tele vannak dádáz harci kedvvel,
 Hogy tinta helyett már vért ontanak.
 Mert mily dicső a helyzet! Duna, Balkán
 S minden erőd, vár muszka kézben van.
 Véd- s dacz-szövetség az orosz s török közt.
 Hát rajta! győzniünk kell bizonyosan!

Mily fordulat! Szent háboruba indult
 A muszka s a pogány frigy társa lett;
 S a három császár közti szövettség
 Ezzel pogányul csuffá tétetett.
 Hát verjük meg a törököt mi is most,
 Hogy aztán szövetségese legyünk!
 S ha az orosz Konstantinápolyig ment,
 Legjobb ha Boszniába bemegyünk.

Sőt menjük uraim! mihamarébb,
 Mert később majd oda se mehetünk!
 S az angollal evezve egy hajóban,
 Tengeri betegségbe eshetünk.
 Most semmi őrség nincs még Boszniában,
 S helyzetnek ez legkedvezőbb talán.
 Hát föl! fegyverre! — El Banjalukába!
 Győzelmi zászlónk lengjen vén falán!

Tönődés.

Konstantinápol előtt mostand egész Europa adja
 mogának rendezvősz, vagy madjorol: rondevü. De lesz-i
 maj ebül o rondevübul volomi hoszna a népeknek? Fog-
 nak-i mondani a Békéhez is, hojd: légy ott!?

Sp. I.

Ártatlan beszélgetések.

Kurta. Furcsa az komám, hogy a vámügyi vitában
 olyanok is beszélnek, a kik épen nem értenek a dologhoz.

Fejes. Haj komám, az csak úgy van, hogy ha
 valami nagy beteg gyógyításában kifáradtak a professo-
 rok, hát jönnek a borbélyok, bábák és javasasszonyok.

* * *

Kurta. Valahányszor a vámügyi vitát olvastam,
 mindig eszembe jutott, mily hibásan jövendölt rólunk
 Széchenyi.

Fejes. Hogyhogy?

Kurta. Csak úgy komám, hogy az istenben boldo-
 gult mindig attól tartott, hogy önzirunkban fula-
 dunk meg.

Fejes. No az igaz, a halál ezen neméből a vámügyi
 javaslat megment bennünket hosszú időre.

MŰFORDÍTÁSOK.

Apparuit, maius cum agitare bellum.

Kitünt, hogy májusban lelkével szépen gitározott.

*

Prima nocte domum claude.

Első éjjel zárd be a házatod.

*

Nemo. tot ex tuis amicis ac necessariis . . .

Barátaid és rokonaid közül egy sem tót.

*

O dura missorum ilio!

Kemény a misék közepe.

*

Nam pudet tanti mali fabula quanta fui.

Már szégyenli magát Mali tanti az ilyen mesén, pfui!

Titán Laczi a koronában.

Szégyen, szégyen, szégyen! Négyszeres szégyen!
Sem itt, sem ott!
De végre is, hol?
Sehol!

Ezt sugja felém a fatum morgonum. Magam legyenek tehát piedeszkája nagyságomnak?

Ismét dobzódott a kálamistaság! Koszorut ajándékoz a koszorú lábaihoz. Aranyak aranyt oszt, hogy befördje vele az ürt, mely feszengve tátong alatta! Ha a költői beszély díját senki sem nyerte el, akkor tehát Arany sem nyerte el! S ebben hasonlít hozzám. Legyen rá büszke, ha van elég bátorsága. S ennyi méltatlanság után még marad szana in corpore?

De nem tűröm tovább! Összegyűjtöm haragomat s kiadom 12 kötetben! Etsi Franklin illabatur orbis pictus, mégis máshová viszem. Van még Légrádus ad parnassum.

Majd megbánjátok még! Én bizonyosan. Legyen tehát ember-ontás, ha úgy akarjátok! melynek büntetése nem foglaltatik benne Werbőczy corpus delictijében. Akasszátok meg a telbetetlen holttest-halmokat, ha van bennetek erő! Tetemre hívlak! Hasztalan dugjátok fejeteiket, mint a struczmadár, a kuczko mögé. Földindulás lesz! Parturiunt montes et nos mutamur in illis! Majd jön az óra, midőn fázni fogtok, midőn én forrok s a hévmérő kisebbik ága a 19 fokot mutatandja.

Ha jó a feltámadás napja, dies favilla, midőn riadóm első sugaraira fölámolyogtok: hasztalan füleknek fogtok rimánkodni. Becsapom elöttetek a Nirvána kapuját s hizó szívvel hallgatom testeteken az utolsó

kenet ütéseit. Nehéz megpróbáltatásoknak kitett prometheusi májam újra föllélekzik.

Kivándorlok! Már hallom nemes hordáromat, ki pod- és szivgyászom terbe alatt nyugtalan kaparja az aszfaltot.

Pauli, ein grösze kafé, fil haut und zex hausbród!

Nyilatkozás.

Hummi Beneked Al-
agár »Csöndes órák«
címezetü munkára túl-
kül prenumerácijót.
Csak aztat akarom
osztani jaz írdemös pu-

blikumnak, hogy nem
én vagyok. Mer én a
csöndes órákat nem ir-
nya szoktam, de csele-
kenni.

Kött Domszögön, febr. 15.

nőmös Mokány Bertalany.

Apró hírek.

* **Wahrmann** egy élce forog ma szájról szájra:
»Miért jelent meg Jókai, szókása ellenére, a Kisfaludy-
társaság nagy-gyűlésén?« — »Azért, mert azt hallotta,
hogy Lukács leköszön.« — Jókai Mórra Lukács Mórról
Wahrmann Mór. — De hiszen ez nem is Wahrmann, ha-
nem Vadnai élce! — Mindegy! Az ő firmája nélkül
nem hiszik el.

□ **Wahrmann** egy élce forog ma szájról-szájra:
Jókai nem is Lukács leköszönésének hírére ment el a
Kisfaludy-társaság nagy-gyűlésére, hanem azért, mert
azt hallotta, hogy az ország legnagyobb költőjének ko-
szorut fognak átnyújtani. — De hiszen ez sincs Wahr-
manntól! — Ráhamisították s ő honorálja.

× **Wahrmann** egy élce forog ma szájról szájra:
E—ng kereskedő az általa kiválólag tisztelt hölgyvilá-
got értesíti, hogy »a nyakleveshez« címzett új üzletet
nyitott, hol a legtermészetesebb arczpirosító kap-
tható. Üzlet-helyiség: Aranykéz-utca.

> **Wahrmann** egy élce forog ma szájról-szájra:
E—ng kereskedő új címet és régi nevet vált: »Gehts von
Eberlingen mit der eisernen Hand.«

+ **Wahrmann** egy élce forog ma szájról-szájra:
A dá m és É v erling.

‡ **Wahrmann** egy élce forog ma szájról-szájra:
Ez a Lónyai mégis fényes, mondá neki Kaas Ivor. Az ám,
felelé Wahrmann, a k o p á s t ó l.

○ **Wahrmann** ma nem csinált élcezet.

BORSSZEMEK.

Ügyesség.

Nézd mi kecses, mily ügyes minden lejtése Irénnek!
 Ily művészi tökély gyér tünemény a jegen.
 Látod: e lányt csak a hosszú gyakorlat avatta művészé;
 Hisz régóta forog már sikamós utakon.

Bukás.

— Lassan, az égre Dezső! Ne keringj oly szörnyű rohammal!
 Egy piczi botlás csak, s rögtön elejtetted a nőt.
 — Pajti, ne féltsd Ilkát. A ki már botlott oda künn is,
 Az bizonyára sosem tart a bukástul emitt.

Aestetika.

Szép vivmánya korunknak a nők tudományos iránya.
 Mennyi tanulja ma már köztük az aestetikát!
 »Mitse szeretni, csupán a mi tetszik« — ez elve Idának.—
 Mit tehet ő, ha neki tetszeni bárki szokott?

BRUTUS.

A HANYATLÓ ÉS A KELO CSILLAG.

— Rajzok a Kisfaludy-társaság banketjéből. —

Még dörög hangja. Még tekint széjjel önértésesen. Még sugárzik. De már fölcsillan a láthatáron egy új fény, már fölcsendül a hallhatóan egy új hang.

A kettő egy színbor-vonalon. Szász még bírja, Győri már marja. Károly, ne hagyd magad! Vilmos, szorítsd!

Kicsoda? Hát Győri Vilmos! Szintén pap, szintén műfordító, szintén szónok. Fényárja növekedik szó-árja emelkedik. Éri is már Szász bátyánk vállát! Lám, lám!

A hanyatlás kezdete. Beállt 2 ó. 14 p. 3 m. p. ebéd után. Szász még szórja a sziporkát, hangja döng még. De fénye a halványodó csillagé, hangja megszűnően jó. Hódító Vilmos mind magasbra száll.

Sz. Egy bucsu-villanat, egy vég-dőrej. Lejebb, lejebb, mindig lejebb.

Gy. Sugárkéve, riadó szózatosság. Följebb, följebb, mindig följebb.

Sz. Szerzegve kialszik.

Gy. Vilmos seul. Hangja cseng, szava zeng, sugárkéve lengve reng.

High life

Ce jeudi.

Krricsi dear,
Olvástád ce cher Albert pohárrköszöntőjét á Széchenyi serrleggel? Kinevezte benne Széchenyit conserrvativnák! Ámirre George á szá-kállábá morrogtá, hogy ez par trop bête, mikor egy forradál-márrt conserrvativv toasztónák. És ezt egy cásinoi lakomán! Trés lacomique, by Dizzy!

Ázután Pistá grróf Albert grrótot kérte fel, hogy ő legyen most Széchenyi.

Nit schlecht! Á legnagyobb mágyárr után á leghoszább!

Yours truly

WONOLLES

„A javulás utja“. Házasságtörési divatczikk.

- Utazol, barátom?
- Amint látod.
- Hová?
- Házasságtörésre vagyok invitálva.

* * *

- Asszonyom!
- Uram!
- Szeretem önt.
- Önnek el kell utaznia!

stb.

* * *

Helvey Laura igen jól játszott. Ruhái szintén.

* * *

Náday szakállá ellenállhatatlan volt. Játéka csak bajusznyi sikert aratott. Hanem pödrött siker volt.

* * *

Szatmáryné.

Teremt-e isten több mamát,
Ha ő is elfogyott?

(Vörösmarty után.)

Rosz órában.

HEJ kívül, hej belül szomoru egy ország,
Osztrák-Magyarország;
A kiknek lendíteni kellett volna sorsán
Nem érték a sorját.

Szidjuk az Andrássyt, szidjuk mint a bokrot
Isten igazába;
Pedig közös lónak így is, úgy is mindig
Turós volt a háta.

Vékony asztal mellett együtt ül a sok faj,
A százados házban;
Bajos megmondani, benn jobb, biztosabb-é,
Vagy künn a tornácban?

Biz a politika megviselte rítul
Ezt a vén országot;
Sok toldás-foldásnak im mi lett a vége?...
Már csaknem szétmállott.

Házaló szomszédok be is nézegetnek
Immár néha-néha;
Mig az árverés lesz, nincs-e addig is már
Eladó portéka?

KATHEDRAI BÖLCSESSÉGEK

Franciaia doktorátus.

— A milyen csak Kutyabagason és ott is csak bornyunyuzó kis kedden
képzeltető. —

(Természet után.)

Tanár. Hány ige van a francziában?

Jelölt (elvész a bámészkodásban)

Tanár. Méltóztatik tudni, hogy én az igék philosophiájá-
val foglalkozom. Evvel kell foglalkoznia mindenkinek, — tehát
számítsa össze gyorsan a francia igeiket!

Jelölt. Nem értem rá eddig, de ha tetszik, —

Tanár. Ne fáradjon; van 4006 ige!

Greguss. Hát ha még egyet csinálnak hozzá a végibe?
Franciától kitelik ám ez is. Méfiez vous!

Tanár. Ne méltóztassék fáradni; az nem számíthat többé.
Menjünk tovább! — Melyek a leghirebb középkori fran-
czia írók?

Jelölt. A trouverek, azaz troubadourok vagyis táltosok
közül?

Tanár. Sémi trouvère, az feltaláló nőt jelent. Troubadour
az Donizetti egy operája és táltos az ló. Mondjuk ki, hogy
Abälard és St. Bernard!

Jelölt. De kérem, azok nem írtak francziául semmit!

Tanár. Hiszen azért nem számíthatni őket a francia
irodalomba! (A jelenlevők kezdenek összenézni.) Gyerünk tovább. Mi
az a négy elem, mely a francia nyelvet megváltoztatta?

Jelölt. Csak négy?...
*

Tanár. Bocsanatot kérek; én kérdezek, ön felel. Külön-
ben: igenis négy; nem lehet a több. Addition, subscription,
transposition és multiplication. (Általános Jézus Mária!) Igenis; tudja
meg: hogy én többet tudok kérdezni, mint a mennyire száz can-
didatus meg bír felelni! De menjünk tovább. Hány esztendeig
tartott a renaissance?

Jelölt. Két évszázad...
*

Tanár. Bocsanat! Mit beszél századokról? Épen 80 esz-
tendeig tartott; sem többet sem kevesebbet!

Heinrich. De hátha egy pár hónapocskát hozzá csaphat-
nánk még?

Tanár (diadalmasan fölemelve jegyzetét, melyekből kérdez és felel.)
Semmi hozzácsapkodás! Igen sajnálom, de itt világosan áll: 80
esztendeig s ebből egy negyedórát sem engedek.

Greguss. Pas même le quart d'heure de R a b l a i s?

Tanár. Nem lehet, sajnálom. (Erre még Kerékgyártó is la-
nyatt vágódik.) De menjünk tovább: jellemezze nekem egy mondat-
ban Villont!

Jelölt (ki akarja nyitni a száját.)

Tanár. Ne fáradjon, ily praecise úgy sem tudná azt meg-
mondani mint én. Villon a poezist a valóságos jó útra térítette.
Punctum! Menjünk tovább: ki volt Rousseau követője?

Greguss (oldalba löki Heinrichet, Kerékgyártó szörnyen
restell a dolgot. A jelölt fölne a plafondra és gondolkodik.)

Tanár (mosolyogva.) He he! Nem tudja? (Diadalmasan.) Beau-
marchais volt! (Általános megrázkóztás.) Talán méltóztatnak kétel-
kedni? (Dehogy! dehogy!) Tehát menjünk tovább: Mennyiben
különbözik Corneille Racinetől?

Jelölt (kezd behatólag felelni.)

Tanár. Ne fáradjon, a dolog igen egyszerű. (Szórol szóra:)
»Corneille a spanyoloktól vette az alakokat, de oly találoán írta
le, hogy senki sem gondolta volna spanyoloknak, hanem mindenki
franciának nézte.«

Heinrich. Hát Racine? Azt el tet zik fel-jteni?

Tanár. Az meg Moliéretől különbözik.

Kerékgyártó. Nem beszélénk egyébről?

(Általános öröm. A vizsgáló a fölény érzetével gyűri zsebre jegyzetét
s meglepődéssel távozik. A jelölt nem buktatta meg őt.)

Schiller 16 éves korában írta a »haramják«-ot, amit Göthe-
ről legmelegebb csodálói sem mernek állítani.

A Shakespeare király-dramái többnyire Erzsébet királyné
ősei voltak — kivéve természetesen a Falstaff-cyclust.

Johanna pápánő, saját bizonyítása szerint, nem is létezett.

Caesar egy kezével fölemelte a kardot; a másikkal rákial-
tott katonáira: »fő! vitézek!«

UJ ADÓ.

Sz—l K—n (gf. Z—chy G—át hallgatva.) Micsoda?
Mit hallok? Bal kézzel is így lehet zongorázni? Szaladok haza és a jobb kézre kivetem a luxus-adót!

IX. Pius és Viktor Emánuel.

Az egyházi és világi hatalam közt régóta főnálló vitát eldöntötte a halál: nem „ecclesia praecedit,” hanem: első a király!

Magyar nyelvészet.

„Bal.”

Bal kéz. Bal hit. Bal szerencse. Bal párt. Ballada. A magyar *bal* a latin *malus*-ból származott és pedig a következőképen: A szókezdő *m* explosiv *p*-re változott, ami a latinban lehető dolog. Hogy messze ne menjünk, már a *malus*nak is a comparativusa *pejor*. Lett tehát a *malus*-ból *palus* s ebből *Paulus*, a mely nevet hajdan a rossz gyerekekre alkalmazták. A *Palus*-ból lett aztán Rontó Pál. Már ha ennyire vagyunk, a *bal* szóhoz igen közel állunk. A *p*- és *b*-nek cseréje könnyen

kimutatható az ugor nyelvekből: magy. *begy*; mordv. *pekä*; fin *päkiä*; mordv. *boka*; fin *pahka*.

Igy lett aztán a *Pál*-ból *bál* s ebből *bal*. Hogy az *á* könnyen változik *a*-ra, úgy hiszem, ahhoz nem kell bő magyarázat.

Hiszen ma is van: *kár* és *kar*, *rák* és *rak*. S a *rakpart* se más tulajdonképen mint *rákpart*; tudva levő dolog ugyanis, hogy a *rák*ok többnyire a part mellett szoktak lenni. (A német *Maul* is a rossz nyelvek miatt, alighanem a latin *malus*-ból lett; de hogy hogyan, arról nem szólok. *Halt's Maul!*)

„Duhaj.”

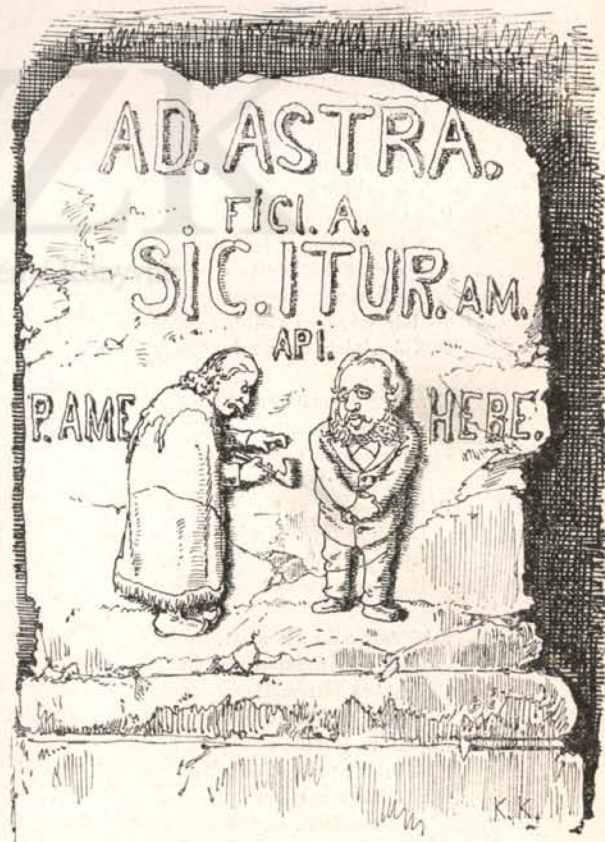
A *duhaj* szó ebből lett: *tyú haj!*; mert mulatásuk közben gyakran így kiáltoztak.

„Hordár.”

E rossz képzőjű szó helyett sokkal helyesebb volna: *hordó*.

A „Borsszem Jankó” nyelvőrei.

Régiség.

Dr. Henszlmann Imre lelete.

(szóhoz igen közel állunk. A p- és b-nek cseréje könnyen)

Fáim.

»A tölgyek alatt.«

DIÓFÁK alatt
Szeretek heverni,
Nem hull rám átkozott
Hernyó onnan semmi.
Ütött-kopott mentét
Fejem alá gyűrök;
Sors szeme rebbentét
Fütyörészve türök.

A bús fűzek alatt,
Vig gyerek valék én.
Patakban, kis halat,
Sok százat megölvén.
S czinkét, békát, gyíkot,
Több naplopó társal,
— Bár szörnyen visított, —
Kifeszítékn nyárrsal.

Termő gyümölcsfákat
Siheder koromban,
— Megmászva palánkot —
Lekoppaszték sorban.
Pajtásim, s én velük,
Loptunk tegnap, mint ma:
»Hajrá gyerekek!
Ez körte, alma«!

Később bodzák alatt,
Gyík s más maradt békén.
Nagyobbra tértem át,
Ajkam polyhesedvén.
Rórátkra jártam,
— Bár apám elhergelt —
Ott dadákra vártam,
S ebben örömem telt.

Majd vad megy-fa kellett;
Pipa-szárnak vágтам,
S czigány zene mellett,
Csatoráját rágtam.

S ha volt hozzá kostök,
S nadrág végig gombbal
S papramorgós fröstök:
Birkóztam a gonddal.

Még a körisfától
Sem irtóztam nagyon,
Noha bogarától
Szörnyü büze vagyton.
De félig elnyomta
Ez a Jutka szagát,
A ki reám tolta
Egy zord este magát.

Most már Bakony-erdő
Mindenféle fája,
— E lopás, vérferdő,
És rablás tanyája —
Egyedül bájoló:
Mert a Statárium
Elől eltakaró
Tágas almárium.
stb.

Bádog János.

* — Divatárusnó jelentése. —

Alólírott tisztelet készséggel, elfogad mindennemű Női, és Gyermeki öltön varrásokat, a legújabb divat szerint ékesítve készítettöt, ugy szintén Fehérnemű varrásokat is, és stikkelő előnyomatokat külömbféle Forma szerint, betű és számokat is hozzá, mellet pontos telcsittésel ajánlja magát. F.

* — Sir-irat. —

Itt nyugszik Gaál Mátyás. A nagy kolerában érte utól a halál, mikor a torony tetejéről leest.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

J. és L. A tudományos munkálkodás folytatását kedvesen vesszük. — L. (Agr.) Megrajzoltatjuk. — „Te látod...“ Elnyujtott, s nem is elmés. — „Facultate.“ A

mostani küldemény szintén sikerült. Apránként sorba kerülnek. — D—ó. (Kp.) Mikor Köpiben bál van, onnan el nem maradhat Mokány Berezi. Ha bizhatunk szavába — s miért ne biznánk? — jövő számunkban talán már közölhetjük is a nevezetes táncmulatság leírását. — E. B—g. (Bdpt.) Köszönettel vettük. Folytassa. — Ü—k. Épüléssel olvastuk, örömmel közöljük. — „Apró hírek.“ Nem felelnek meg igényeinknek. A tudakolt levelet, ha nem jött rá válasz, nem is kaptuk. Az is meglehet, hogy be volt porozva. Ez esetben el sem olvassuk, ha szakasztott Babelais volna is. — Ö. R. A mostaniból beválik a második. — G. Z. Meg fog jelenni. — H. F. (Bdpt.) Némi változásokkal megrajzoltatjuk. — „Az életből.“ A halálba. — K. M. (M. Vhly.) E lap szerkesztője merőben idegen »az adós« című monologtól. Nem is tud felőle semmit. — B. Az »Abrinc«-naptárba kerül. — Tulpenhal Kóbi. Whrmu legújabb börs-dalát csak itt közölhetjük:

Wie steh'n die Russen? frage ich
Und nemm so;
Wo steh'n die Russen? fragt man an
Der Themse.